

**เสียงพยัญชนะท้ายภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนไทยมุสลิม: กรณีศึกษานักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม 3 แห่ง จังหวัดปัตตานี**
**Thai and English Final Consonants Pronounced by Thai-Muslim Students:
A Case Study of Elementary School Students 6, The Islamic 3 School, Pattani**

นีอัสมา ระเด่นอาหมัด
Niasma Raden Ahmad

ภาควิชาภาษาศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
Department of Linguistics, Faculty of Humanities, Kasetsart University

ติดต่อผู้เขียน niasma@hotmail.com

ส่งบทความ 3 กรกฎาคม 2561 | แก้ไข 29 สิงหาคม 2561 | ตอบรับ 30 กันยายน 2561 | เผยแพร่ 28 มีนาคม 2562

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์การออกเสียง /p, t, k, m, n/ ในตำแหน่งท้ายพยางค์ภาษาไทยและภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยมุสลิม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม 3 แห่ง จังหวัดปัตตานี กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม 3 แห่ง ในจังหวัดปัตตานี จำนวน 58 คน โดยทำการวิเคราะห์เชิงสัทศาสตร์และเชิงสถิติ

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีลักษณะการออกเสียงท้ายพยางค์ภาษาไทย /p, t, k, m, n/ ได้ถูกต้องมากกว่าภาษาอังกฤษ นักเรียนสามารถออกเสียงท้ายพยางค์ภาษาไทยถูกต้องทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 97.65 ซึ่งในแต่ละหน่วยเสียงคิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ 97.93, 96.72, 98.28, 98.79 และ 96.55 สำหรับ /p, t, k, m, n/ ตามลำดับ ผลการศึกษาการออกเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษ พบว่า มีการออกเสียงถูกต้องทั้งหมดคิดเป็นร้อยละ 34.86 แต่ละหน่วยเสียงคิดเป็นร้อยละ 2.93, 3.62, 3.10, 80.69 และ 83.97 สำหรับ /p, t, k, m, n/ ตามลำดับ โดยมีข้อสังเกตว่าเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษที่นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีปัญหาในการออกเสียงมากที่สุด คือ /p/, /t/ และ /k/ ซึ่งคิดเป็นค่าเฉลี่ยออกเสียงผิดร้อยละ 97.07, 96.38 และ 96.90 ตามลำดับ ผลการวิเคราะห์ยังแสดงให้เห็นอีกว่านักเรียนกลุ่มตัวอย่างอาจยังไม่มีความรู้เรื่องการออกเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษ /p/, /t/ และ /k/

คำสำคัญ: เสียงพยัญชนะท้าย, ภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ, นักเรียนไทยมุสลิม

Abstract

The purpose of this study was to analyze the pronunciation /p, t, k, m, n/ of Thai and English stops in syllable final position as produced of elementary school students 6, The Islamic 3 Schools in Pattani. The research samples consisted of 58 students of elementary school students 6, The Islamic 3 Schools in Pattani. By the analysis of the phonetic and statistical.

The results indicate that the correct pronunciation of final consonants in Thai for all students combined is higher than in English. The correct pronunciation of Thai combined is 97.65% and for each sound, /p, t, k, m, n/, 97.93%, 96.72%, 98.28%, 98.79% and 96.55% respectively. The correct pronunciation of English combined is 34.86% and for each sound, /p, t, k, m, n/, 2.93%, 3.62%, 3.10%, 80.69% and 83.97% respectively. The results of the studies on English also show three final consonants problematic for students, with incorrect pronunciation at the high level of 97.07%, 96.38% and 96.90% for /p/, /t/ and /k/ respectively.

Keywords: final consonants pronounced, Thai language, English language, Thai-Muslim students

■ บทนำ

การสื่อสารเป็นปัจจัยสำคัญในการดำรงชีวิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปัจจุบันนี้เป็นยุคแห่งความก้าวหน้าด้านการสื่อสาร และความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี กระแสโลกาภิวัตน์ (globalization) ทำให้วิวัฒนาการด้านการติดต่อสื่อสารในปัจจุบันกลายเป็นการสื่อสารแบบโลกไร้พรมแดน (พัชรพร รัตนวโรภาส, 2553) สำหรับคนไทย นอกจากการใช้ภาษาไทยเป็นเครื่องมือในการสื่อสารแล้ว ภาษาอังกฤษถือเป็นอีกหนึ่งภาษาที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งในการติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวันในสังคมอาเซียนและประชาคมโลก ซึ่งส่วนใหญ่แล้วจะต้องมีภาษาอังกฤษเข้ามาเกี่ยวข้องอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ข้อมูลการสำรวจจาก UNESCO (2015) ระบุว่า ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่มีผู้ใช้มากที่สุดในโลกเป็นลำดับที่ 2 รองลงมาจากภาษาจีนกลาง และข้อมูลสถิติจาก Internet World Stats (2013) ก็ยังรายงานด้วยว่าภาษาที่ใช้บนสื่ออินเทอร์เน็ตมากที่สุดในโลกก็คือภาษาอังกฤษ จึงยืนยันได้ว่าภาษาอังกฤษมีความสำคัญมากกับมนุษย์ในยุคปัจจุบัน

การเรียนภาษาอังกฤษมีความจำเป็นสำหรับคนไทย แม้ว่าวิชาภาษาอังกฤษถูกจัดอยู่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นรายวิชาบังคับตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 แต่ยังมีนักเรียนเป็นจำนวนมากที่ไม่สามารถสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษได้ ยิ่งไปกว่านั้น จากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (Ordinary National Educational Test หรือ O-NET) รายงานว่าคะแนนทักษะการใช้ภาษาของนักเรียน โดยเฉพาะภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ทั่วประเทศในปีการศึกษา 2555 และ 2556 มีคะแนนเฉลี่ยเพียง 22.13 และ 25.35 คะแนน ตามลำดับ จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน), 2556) แม้ว่าคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้น แต่ก็ถือว่ายังอยู่ในเกณฑ์ต่ำมาก ดังนั้นการเตรียมความพร้อมให้นักเรียนได้เรียนรู้และมีทักษะด้านภาษาอังกฤษ จึงเป็นสิ่งจำเป็นที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้

นอกจากนี้ผลสำรวจจากสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติได้วิเคราะห์ความสามารถจากคะแนน O-Net โดยเก็บผลสำรวจในระหว่างปีการศึกษา 2550-2552 พบว่า วิชาภาษาอังกฤษนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีจุดอ่อนในเรื่องภาษาเพื่อการสื่อสาร และหากจัดระดับการศึกษาทั้งหมดโดยจำแนกตามจังหวัด พบว่า จังหวัดชายแดนภาคใต้ ได้แก่ ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส มีผลการสอบภาษาอังกฤษติดใน 10 อันดับ

รั้งท้ายเสมอ (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน), 2553) สิ่งนี้ชี้ให้เห็นถึงวิกฤติที่จะต้องช่วยกันพัฒนาคุณภาพการศึกษา เพื่อยกระดับความสามารถของเด็กนักเรียนไทย โดยเฉพาะเด็กนักเรียนในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ถึงแม้ว่าข้อมูลคะแนนสอบ O-NET ไม่ได้แสดงความสามารถด้านการอ่านออกเสียง เพราะมีเพียงส่วนของข้อมูลด้านเนื้อหา ไวยากรณ์ และการอ่านเขียนเท่านั้น แต่ความสามารถในการฟัง-พูด ก็เป็นอีกทักษะหนึ่งที่สำคัญในการเรียนภาษาด้วยเช่นเดียวกัน ซึ่งเรายังขาดข้อมูลด้านเสียง และจากประสบการณ์การสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดชายแดนใต้ ผู้วิจัยเองพบว่ามึนักเรียนจำนวนมากไม่เฉลียวที่มีปัญหาในการออกเสียงภาษาอังกฤษ และยังพบปัญหาการออกเสียงภาษาไทยด้วยเช่นกัน

ประชากรในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ของไทย ได้แก่ จังหวัดปัตตานี ยะลา นราธิวาส และสี่อำเภอในจังหวัดสงขลา คือ อำเภอจะนะ เทพา นาทวี และสะบ้าย้อย มีกลุ่มคนที่พูดภาษามลายูถิ่น ร้อยละ 83 และส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม (สุวิไล เปรมศรีรัตน์ และคณะ, 2552) ซึ่งนักเรียนไทยมุสลิมจะเริ่มใช้ภาษาไทยในโรงเรียนเป็นภาษาที่สองในการเรียนการสอนรวมถึงภาษาอังกฤษด้วย และเนื่องด้วยระบบเสียงของทั้งสามภาษามีความแตกต่างกัน จึงพบว่า ทำให้นักเรียนมีปัญหาในการออกเสียง นอกเหนือจากการใช้ภาษามลายู ปาตานีเป็นภาษาแม่ และภาษาไทยเป็นภาษาที่สองแล้ว คนไทยมุสลิมส่วนใหญ่ยังมีความรู้ภาษาอาหรับอีกด้วย เนื่องจากมีความเกี่ยวข้องกับหลักศาสนาส่วนมากจะใช้ภาษาอาหรับในการอ่าน และการเขียนบ้างเล็กน้อยที่เกี่ยวข้องกับคัมภีร์ทางศาสนา แต่จะไม่ได้ใช้ในการสื่อสารเท่าใดนัก ซึ่งความแตกต่างทางภาษาดังกล่าวย่อมมีความสำคัญต่อการเรียนรู้ภาษาและอาจเป็นหนึ่งเหตุผลที่ทำให้การใช้ภาษาไทยคนในพื้นที่นี้มีความผิดพลาด ซึ่งส่งผลกระทบต่อ การเรียนการสอนในโรงเรียนซึ่งใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร สอดคล้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของเด็กในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ที่ชี้ให้เห็นว่าอยู่ในระดับต่ำกว่าเด็กในภูมิภาคอื่นของประเทศ โดยเฉพาะวิชาภาษาอังกฤษ (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน), 2553)

นอกจากนี้ผู้วิจัยเองได้ทดลองทำการสำรวจกลุ่มย่อย (Pilot study) ในรายวิชาเรียน Selected Topics in Applied Linguistics รหัสวิชา 01372596 เพื่อเป็นการประเมินความเป็นไปได้ของการศึกษา ซึ่งพบปัญหาในการออกเสียงท้ายพยางค์ภาษาอังกฤษ คือ การออกเสียงกัก (stop) ท้ายพยางค์ภาษาอังกฤษที่นักเรียนบางส่วนมักจะออกเป็นเสียงกักเส้น

เสียง (glottal stop) เช่น

'breakfast' /brɛkfəst/	>	[brɛʔfas]
'practice' /praktɪs/	>	[prɛʔtɪs]
'homework' /həʊmwɜk/	>	[həʊmwɜʔ]

ด้วยเหตุผลทั้งหมดนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการออกเสียงท้ายพยางค์ภาษาไทยและภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยมุสลิมในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ รวมถึงศึกษาลักษณะทางกลศาสตร์ของเสียงที่ออกโดยนักเรียนกลุ่มนี้ ซึ่งการศึกษาดังกล่าวจะช่วยให้ทราบถึงปัญหาพื้นฐานของการเรียนภาษาไทยและภาษาอังกฤษของผู้เรียน ซึ่งผลที่ได้จากการวิจัยนั้นสามารถนำมาประยุกต์ใช้กับการเรียนการสอน และเป็นประโยชน์แก่ครูผู้สอนได้ว่า ควรจะเลือกสอนในลักษณะใดให้กับนักเรียนกลุ่มนี้ เพื่อให้เกิดการพัฒนาการออกเสียงภาษาไทย และภาษาอังกฤษของประชากรกลุ่มที่ศึกษาให้เกิดประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

■ วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์การออกเสียง /p, t, k, m, n/ ในตำแหน่งท้ายพยางค์ภาษาไทยของนักเรียนไทยมุสลิมชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม 3 แห่ง จังหวัดปัตตานี
2. เพื่อวิเคราะห์การออกเสียง /p, t, k, m, n/ ในตำแหน่งท้ายพยางค์ภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยมุสลิมชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม 3 แห่ง จังหวัดปัตตานี

■ สมมติฐาน

1. นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีแนวโน้มออกเสียงพยัญชนะท้ายภาษาไทยและภาษาอังกฤษไม่ถูกต้องตามหลัก
2. ภาษามลายูปาตานีซึ่งเป็นภาษาแม่มีอิทธิพลต่อการออกเสียงพยัญชนะท้ายภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

■ นิยามศัพท์

จังหวัดชายแดนภาคใต้ หมายถึง จังหวัดยะลา ปัตตานี และนราธิวาส มีประชากรส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม มีอัตลักษณ์และวิถีชีวิตที่แตกต่างจากส่วนอื่นของประเทศ โดยเฉพาะในเรื่องการศึกษา พบว่า ผู้ปกครองนิยมส่งบุตรหลานเข้าศึกษาในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม เพราะต้องการให้ได้เรียนรู้ทั้งวิชาสามัญและศาสนา (นิเลาะ

แวอุเซ็ง, ผ่องศรี วาณิชย์ศุภวงศ์, อิบราเอ็ม ณรงค์รักษาเขต, อะห์มัด ยี่สุนทร, และ มุหามัดรุษานี บากา, 2552)

โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม หมายถึง โรงเรียนเอกชนตามมาตรา 15(1) แห่งพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2525 ที่จัดการศึกษาในระบบโรงเรียนตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ และประเภทสอนวิชาศาสนาอิสลามควบคู่วิชาสามัญ

พยัญชนะท้าย ในงานวิจัยนี้หมายถึง หน่วยเสียงพยัญชนะที่อยู่ในตำแหน่งท้ายพยางค์ของคำ และทำหน้าที่เป็นตัวสะกดของคำที่ใช้เป็นคำทดสอบ การพิจารณาพยัญชนะท้ายจะตัดสินจากคำอ่านที่ได้มาจากการถอดสัทอักษรแบบกว้าง (broad transcription) และแทนด้วยสัทอักษรสากล (IPA)

■ ขอบจำกัดการวิจัย

โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามทั้ง 3 แห่งในจังหวัดปัตตานีที่ผู้วิจัยเลือกศึกษานั้น ไม่สามารถเปิดเผยชื่อได้ เนื่องจากอาจมีผลกระทบต่อความน่าเชื่อถือทางวิชาการของโรงเรียนดังกล่าวหากมีการระบุชื่อโรงเรียน

■ วิธีดำเนินการวิจัย

การคัดเลือกประเด็นที่วิจัย

ผู้วิจัยทำการคัดเลือกประเด็นที่จะศึกษาจากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการออกเสียงพยัญชนะท้ายของนักเรียนไทยมุสลิม โดยได้ประเด็นที่จะนำมาศึกษาวิจัยดังนี้

1. การออกเสียงพยัญชนะท้ายในภาษาไทยเป็นหนึ่ง ในปัญหาทางการออกเสียงของนักเรียนไทยมุสลิม การออกเสียงพยัญชนะท้ายผิดอาจจะทำให้ความหมายของคำศัพท์เปลี่ยนไปได้ การออกเสียงภาษาไทยจึงจำเป็นต้องออกเสียงพยัญชนะท้ายให้ชัดเจน เพราะการออกเสียงของทุกเสียงท้ายพยางค์ในแต่ละคำ ย่อมมีผลต่อความหมาย เช่น “เลือก” [lɔ̀ak] เป็นคำกริยา แปลว่า คัดสิ่งที่มีจำนวนมากกว่าหนึ่งขึ้นไปเพื่อเอาไว้หรือเอาออกตามต้องการ แต่ถ้าหากออกเสียงท้ายผิดเป็น “เลียด” [lɔ̀at] ก็จะกลายเป็นคำนามที่มีความหมายว่า ของเหลวปรกติที่มีสีแดง อยู่ในหลอดเลือดและหัวใจของคนและสัตว์ หรือ “ยานยนต์” [ja:nɔ̀n] ออกเสียงเป็น “ยางยนต์” [ja:nɔ̀n] ก็อาจจะทำให้เกิดความเข้าใจผิดในการสื่อสารได้

2. การออกเสียงท้ายภาษาอังกฤษก็มีความสำคัญ เช่นเดียวกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาอังกฤษมีลักษณะการออกเสียงท้ายที่พิเศษกว่าภาษาไทย กล่าวคือ เสียงท้ายภาษาไทยไม่มีการออกเสียงที่ต้องปล่อยลม (release burst) แต่

เสียงท้ายภาษาอังกฤษอาจทั้งมีหรือไม่มีลักษณะการปล่อยลม จึงจำเป็นต้องศึกษาหาปัญหาเพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไข ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษต่อไป

การกำหนดสถานที่เก็บข้อมูล

ผู้วิจัยคัดเลือกโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดปัตตานีเป็นสถานที่ในการเก็บข้อมูล เนื่องจากมีประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนในพื้นที่ดังกล่าว จึงทราบปัญหาในด้านการอ่านออกเสียง นักเรียนส่วนใหญ่ออกเสียงไม่ถูกต้องตามระบบเสียงทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ซึ่งสาเหตุเบื้องต้นคาดว่าเกิดจากอิทธิพลการใช้ภาษาแม่ เนื่องจากนักเรียนในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามส่วนใหญ่ใช้ภาษามลายูปัตตานีเป็นภาษาแม่ ผู้วิจัยจึงต้องทำการวิจัยนักเรียนจากโรงเรียนดังกล่าวเพื่อเป็นกรณีตัวอย่าง เพื่อประโยชน์ในการหาวิธีแก้ไขปัญหการออกเสียงของนักเรียนไทยมุสลิม และนักเรียนในโรงเรียนจังหวัดอื่น ๆ ต่อไป และเหตุผลอีกประการ คือ ความสะดวกในการเก็บข้อมูล เนื่องจากผู้วิจัยคุ้นเคยกับคนในพื้นที่ ผู้วิจัยเห็นว่าความเต็มใจในการให้ความร่วมมือของกลุ่มตัวอย่างจะมีผลต่อการวิจัยและง่ายต่อการสังเกตปัญหา

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในจังหวัดปัตตานี โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างจาก 3 โรงเรียน โรงเรียนที่ 1 จำนวน 19 คน โรงเรียนที่ 2 จำนวน 19 คน และโรงเรียนที่ 3 จำนวน 20 คน โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (purposive sampling) ทั้งนี้ผู้วิจัยเลือกเก็บตัวอย่างจากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เนื่องจากผู้วิจัยเห็นว่านักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้ผ่านการศึกษารายวิชาภาษาไทยและอังกฤษมาเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 5 ปี ย่อมมีความรู้ความสามารถในทักษะการอ่านได้พอสมควร และหากพบว่า มีปัญหาในด้านการอ่านออกเสียงพยัญชนะท้ายทั้งในภาษาไทยและภาษาอังกฤษก็จะเป็นผลดีที่จะได้รับการแก้ไขได้ทันเวลา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. การเลือกรายการคำภาษาไทย ผู้วิจัยพยายามเลือกใช้คำโดด แบบทดสอบคำประกอบไปด้วยคำที่เสียงพยัญชนะท้ายแตกต่างกัน ประกอบด้วย หน่วยเสียง /p/ ได้แก่ กับ, สาป, บาป, ยับ, ลบ, โอบ, ريب, สุป, เล็บ, สืบ หน่วยเสียง /t/ ได้แก่ กัด, สาต, บาท, ยัด, ลด, ประโยชน์, รีด, สูด, เล็ด, ยืด หน่วยเสียง /k/ ได้แก่ กัก, สาก, ลำบาก, ยักษ์, นก,

โยก, อึก, สุก, เล็ก, ผึก หน่วยเสียง /m/ ได้แก่ กรรม, สาม, ยาม, ย่า, ลม, โยม, ริม, สุ่ม, เล็ม, ยิ้ม และหน่วยเสียง /n/ ได้แก่ กัน, สาน, บาน, ยัน, ลน, โยน, คีล, กงสุล, เอ็น, ฟีน

2. การเลือกรายการคำภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้เลือกใช้คำที่มีเสียงระเบิดในตำแหน่งท้ายพยางค์ภาษาอังกฤษ /p/, /t/, /k/ และเสียงนาสิก /m/, /n/ จากหนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐานภาษาอังกฤษ Smile 6 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งเป็นหนังสือที่ใช้ประกอบการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เหตุผลที่เลือกคำทดสอบจากหนังสือประกอบการเรียนเพราะต้องการทดสอบการออกเสียงในคำที่ไม่ยากและเป็นคำที่พบบ่อย ซึ่งจะไม่ซับซ้อนและยากเกินระดับความรู้ของนักเรียน ประกอบด้วย หน่วยเสียง /p/ ได้แก่ ship, map, shop, nap, cape, rope, sleep, clip, step, app หน่วยเสียง /t/ ได้แก่ foot, carrot, cat, meat, eat, sit, jacket, get, hate, ticket หน่วยเสียง /k/ ได้แก่ work, wake, black, book, luck, sick, cake, chick, click, clock หน่วยเสียง /m/ ได้แก่ mom, come, farm, from, gum, home, swim, name, same, gym และหน่วยเสียง /n/ ได้แก่ fun, can, dragon, open, fan, gun, hen, iron, learn, moon

การเก็บบันทึกข้อมูล

ผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลจากนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดปัตตานี 3 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนที่ 1 จำนวน 19 คน โรงเรียนที่ 2 จำนวน 19 คน และโรงเรียนที่ 3 จำนวน 20 คน โดยผู้วิจัยได้เรียกให้กลุ่มตัวอย่างมาอ่านรายการทดสอบคำทีละคน เพื่อป้องกันปัญหาการออกเสียงตามกัน และผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างอ่านแบบทดสอบทีละคำ ในแบบทดสอบคำที่ผู้วิจัยได้เรียงลำดับคำไว้เพื่อความสะดวกในการบันทึกข้อมูล ผู้วิจัยเก็บบันทึกข้อมูลโดยใช้เครื่องบันทึกเสียงดิจิทัล แล้วนำไฟล์เสียงที่บันทึกไว้มาวิเคราะห์เสียงโดยการฟัง และวิเคราะห์เสียงด้วยโปรแกรม Praat

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ทางสถิติศาสตร์ ผู้วิจัยฟังเทปบันทึกเสียงการออกเสียงท้ายพยางค์ ทั้ง 5 หน่วยเสียงในคำภาษาไทยและภาษาอังกฤษ จากนั้นถอดเสียงและจดบันทึกให้เป็นสัญลักษณ์ตามที่ผู้วิจัยได้ยืมจากเครื่องบันทึกเสียงทีละคำจนครบกลุ่มตัวอย่าง แต่เนื่องจากการวิเคราะห์เสียงโดยการฟังเสียงเพียงอย่างเดียวอาจทำให้การวิเคราะห์ไม่แม่นยำ

และมีโอกาสผิดพลาดได้ ผู้วิจัยจึงจำเป็นต้องนำข้อมูลเสียงของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ตัดเสร็จเรียบร้อยแล้ว เข้าโปรแกรมวิเคราะห์เสียงด้วยโปรแกรม Praat เพื่อหาความแม่นยำจากการฟังโดยวิเคราะห์ข้อมูลจากแผ่นภาพเสียง (spectrogram) ประกอบกับคลื่นเสียง (waveform) ที่แสดงภาพจากโปรแกรมเพื่อเป็นเครื่องมือยืนยันความถูกต้องจากข้อมูลการออกเสียงพยัญชนะท้ายของกลุ่มตัวอย่าง

2. การหาค่าเฉลี่ยทางสถิติ ผู้วิจัยใช้การคำนวณหาค่าร้อยละเพื่อหาจำนวนการอ่านออกเสียงพยัญชนะท้ายที่ถูกต้องของกลุ่มตัวอย่าง

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์เสียงโดยการฟังจากเครื่องบันทึก

เสียงและถอดเสียงโดยใช้รหัสอักษรสากล IPA จากการฟังเทปบันทึกเสียง แล้วนำข้อมูลจากเครื่องบันทึกเสียงดิจิทัลเข้าโปรแกรมวิเคราะห์เสียงทางสถิติศาสตร์ (Praat) เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของการฟังเสียง ผลการวิเคราะห์มีดังนี้

ผลการวิเคราะห์การออกเสียงพยัญชนะท้ายภาษาไทย

การวิเคราะห์การออกเสียงพยัญชนะท้ายภาษาไทย /p, t, k, m, n/ จำนวน 580 คำ ของนักเรียนไทยมุสลิม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม 3 แห่ง จังหวัดปัตตานี จำนวน 58 คน

1. ผลการวิเคราะห์ การออกเสียงพยัญชนะท้ายภาษาไทย /p/

ตารางที่ 1 ผลการทดสอบการออกเสียงพยัญชนะท้ายภาษาไทย /p/ ของนักเรียนไทยมุสลิม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม 3 แห่ง จังหวัดปัตตานี

หน่วยเสียง /p/	โรงเรียนที่ 1 (n=19)	โรงเรียนที่ 2 (n=19)	โรงเรียนที่ 3 (n=20)	รวม	
				จำนวน	ร้อยละ
ออกเสียงถูก (คำ)	185	188	195	568	97.93
ออกเสียงผิด (คำ)	5	2	5	12	2.07
คำทดสอบทั้งหมด (คำ)	190	190	200	580	100.00

ตารางที่ 1 กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีการออกเสียงภาษาไทยหน่วยเสียง /p/ ในตำแหน่งท้ายพยางค์ได้ถูกต้องจำนวน 568 คำ จากจำนวนทั้งหมด 580 คำ คิดเป็นร้อยละ 97.93 และออกเสียงผิดทั้งหมดจำนวน 12 คำ คิดเป็น

ร้อยละ 2.07
 2. ผลการวิเคราะห์ การออกเสียงพยัญชนะท้ายภาษาไทย /t/

ตารางที่ 2 ผลการทดสอบการออกเสียงพยัญชนะท้ายภาษาไทย /t/ ของนักเรียนไทยมุสลิม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม 3 แห่ง จังหวัดปัตตานี

หน่วยเสียง /t/	โรงเรียนที่ 1 (n=19)	โรงเรียนที่ 2 (n=19)	โรงเรียนที่ 3 (n=20)	รวม	
				จำนวน	ร้อยละ
ออกเสียงถูก (คำ)	183	183	195	561	96.72
ออกเสียงผิด (คำ)	7	7	5	19	3.28
คำทดสอบทั้งหมด (คำ)	190	190	200	580	100.00

ตารางที่ 2 กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีการออกเสียงภาษาไทยหน่วยเสียง /t/ ในตำแหน่งท้ายพยางค์ได้ถูกต้องจำนวน 561 คำ จากจำนวนทั้งหมด 580 คำ คิดเป็นร้อยละ

96.72 และออกเสียงผิดทั้งหมดจำนวน 19 คำ คิดเป็นร้อยละ 3.28

3. ผลการวิเคราะห์การออกเสียงพยัญชนะท้าย
ภาษาไทย /k/

ตารางที่ 3 ผลการทดสอบการออกเสียงพยัญชนะท้ายภาษาไทย /k/ ของนักเรียนไทยมุสลิม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม 3 แห่ง จังหวัดปัตตานี

หน่วยเสียง /k/	โรงเรียนที่ 1 (n=19)	โรงเรียนที่ 2 (n=19)	โรงเรียนที่ 3 (n=20)	รวม	
				จำนวน	ร้อยละ
ออกเสียงถูก (คำ)	188	186	196	570	98.28
ออกเสียงผิด (คำ)	2	4	4	10	1.72
คำทดสอบทั้งหมด (คำ)	190	190	200	580	100.00

ตารางที่ 3 กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีการออกเสียง
ภาษาไทยหน่วยเสียง /k/ ในตำแหน่งท้ายพยางค์ได้ถูกต้อง
จำนวน 570 คำ จากจำนวนทั้งหมด 580 คำ คิดเป็น
ร้อยละ 98.28 และออกเสียงผิดทั้งหมดจำนวน 10 คำ

คิดเป็นร้อยละ 1.72

4. ผลการวิเคราะห์การออกเสียงพยัญชนะท้าย
ภาษาไทย /m/

ตารางที่ 4 ผลการทดสอบการออกเสียงพยัญชนะท้ายภาษาไทย /m/ ของนักเรียนไทยมุสลิม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม 3 แห่ง จังหวัดปัตตานี

หน่วยเสียง /m/	โรงเรียนที่ 1 (n=19)	โรงเรียนที่ 2 (n=19)	โรงเรียนที่ 3 (n=20)	รวม	
				จำนวน	ร้อยละ
ออกเสียงถูก (คำ)	190	186	197	573	98.79
ออกเสียงผิด (คำ)	0	4	3	7	1.21
คำทดสอบทั้งหมด (คำ)	190	190	200	580	100.00

ตารางที่ 4 กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีการออกเสียง
ภาษาไทยหน่วยเสียง /m/ ในตำแหน่งท้ายพยางค์ได้ถูกต้อง
จำนวน 573 คำ จากจำนวนทั้งหมด 580 คำ คิดเป็นร้อย
ละ 98.79 และออกเสียงผิดทั้งหมดจำนวน 7 คำ คิดเป็น

ร้อยละ 1.21

5. ผลการวิเคราะห์การออกเสียงพยัญชนะท้าย
ภาษาไทย /n/

ตารางที่ 5 ผลการทดสอบการออกเสียงพยัญชนะท้ายภาษาไทย /n/ ของนักเรียนไทยมุสลิม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม 3 แห่ง จังหวัดปัตตานี

หน่วยเสียง /n/	โรงเรียนที่ 1 (n=19)	โรงเรียนที่ 2 (n=19)	โรงเรียนที่ 3 (n=20)	รวม	
				จำนวน	ร้อยละ
ออกเสียงถูก (คำ)	187	178	195	560	96.55
ออกเสียงผิด (คำ)	3	12	5	20	3.45
คำทดสอบทั้งหมด (คำ)	190	190	200	580	100.00

ตารางที่ 5 กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีการออกเสียงภาษาไทยหน่วยเสียง /n/ ในตำแหน่งท้ายพยางค์ได้ถูกต้องจำนวน 560 คำ จากจำนวนทั้งหมด 580 คำ คิดเป็นร้อยละ 96.55 และออกเสียงผิดทั้งหมดจำนวน 20 คำ คิดเป็นร้อยละ 3.45

ผลการวิเคราะห์การออกเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษ

การวิเคราะห์การออกเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษ /p, t, k, m, n/ จำนวน 580 คำ ของนักเรียนไทยมุสลิมชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม 3 แห่ง จังหวัดปัตตานี จำนวน 58 คน

1. ผลการวิเคราะห์การออกเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษ /p/

ตารางที่ 6 ผลการทดสอบการออกเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษ /p/ ของนักเรียนไทยมุสลิม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม 3 แห่ง จังหวัดปัตตานี

หน่วยเสียง /p/	โรงเรียนที่ 1 (n=19)	โรงเรียนที่ 2 (n=19)	โรงเรียนที่ 3 (n=20)	รวม	
				จำนวน	ร้อยละ
ออกเสียงถูก (คำ)	4	6	7	17	2.93
ออกเสียงผิด (คำ)	186	184	193	563	97.07
คำทดสอบทั้งหมด (คำ)	190	190	200	580	100.00

ตารางที่ 6 กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีการออกเสียงท้ายภาษาอังกฤษหน่วยเสียง /p/ ในตำแหน่งท้ายพยางค์ได้ถูกต้องจำนวน 17 คำ จากจำนวนทั้งหมด 580 คำ คิดเป็น

ร้อยละ 2.93 และออกเสียงผิดทั้งหมดจำนวน 563 คำ คิดเป็นร้อยละ 97.07

2. ผลการวิเคราะห์การออกเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษ /t/

ตารางที่ 7 ผลการทดสอบการออกเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษ /t/ ของนักเรียนไทยมุสลิม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม 3 แห่ง จังหวัดปัตตานี

หน่วยเสียง /t/	โรงเรียนที่ 1 (n=19)	โรงเรียนที่ 2 (n=19)	โรงเรียนที่ 3 (n=20)	รวม	
				จำนวน	ร้อยละ
ออกเสียงถูก (คำ)	9	4	8	21	3.62
ออกเสียงผิด (คำ)	181	186	192	559	96.38
คำทดสอบทั้งหมด (คำ)	190	190	200	580	100.00

ตารางที่ 7 กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีการออกเสียงท้ายภาษาอังกฤษหน่วยเสียง /t/ ในตำแหน่งท้ายพยางค์ได้ถูกต้องจำนวน 21 คำ จากจำนวนทั้งหมด 580 คำ คิดเป็น

ร้อยละ 3.62 และออกเสียงผิดทั้งหมดจำนวน 559 คำ คิดเป็นร้อยละ 96.38

3. ผลการวิเคราะห์การออกเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษ /k/

ตารางที่ 8 ผลการทดสอบการออกเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษ /k/ ของนักเรียนไทยมุสลิม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม 3 แห่ง จังหวัดปัตตานี

หน่วยเสียง /k/	โรงเรียนที่ 1 (n=19)	โรงเรียนที่ 2 (n=19)	โรงเรียนที่ 3 (n=20)	รวม	
				จำนวน	ร้อยละ
ออกเสียงถูก (คำ)	5	5	8	18	3.10
ออกเสียงผิด (คำ)	185	185	192	562	96.90
คำทดสอบทั้งหมด (คำ)	190	190	200	580	100.00

ตารางที่ 8 กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีการออกเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษหน่วยเสียง /k/ ในตำแหน่งท้ายพยางค์ได้ถูกต้องจำนวน 18 คำ จากจำนวนทั้งหมด 580 คำ คิดเป็นร้อยละ 3.10 และออกเสียงผิดทั้งหมดจำนวน 562 คำ คิดเป็นร้อยละ 96.90

4. ผลการวิเคราะห์การออกเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษ /m/

ตารางที่ 9 ผลการทดสอบการออกเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษ /m/ ของนักเรียนไทยมุสลิม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม 3 แห่ง จังหวัดปัตตานี

หน่วยเสียง /m/	โรงเรียนที่ 1 (n=19)	โรงเรียนที่ 2 (n=19)	โรงเรียนที่ 3 (n=20)	รวม	
				จำนวน	ร้อยละ
ออกเสียงถูก (คำ)	137	177	154	468	80.69
ออกเสียงผิด (คำ)	53	12	46	111	19.14
คำทดสอบทั้งหมด (คำ)	190	190	200	580	100.00

ตารางที่ 9 กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีการออกเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษหน่วยเสียง /m/ ในตำแหน่งท้ายพยางค์ได้ถูกต้องจำนวน 468 คำ จากจำนวนทั้งหมด 580 คำ คิดเป็นร้อยละ 80.69 และออกเสียงผิดทั้งหมดจำนวน 111 คำ คิดเป็นร้อยละ 19.14

5. ผลการวิเคราะห์การออกเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษ /n/

ตารางที่ 10 ผลการทดสอบการออกเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษ /n/ ของนักเรียนไทยมุสลิม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม 3 แห่ง จังหวัดปัตตานี

หน่วยเสียง /n/	โรงเรียนที่ 1 (n=19)	โรงเรียนที่ 2 (n=19)	โรงเรียนที่ 3 (n=20)	รวม	
				จำนวน	ร้อยละ
ออกเสียงถูก (คำ)	149	149	189	487	83.97
ออกเสียงผิด (คำ)	41	41	11	93	16.03
คำทดสอบทั้งหมด (คำ)	190	190	200	580	100.00

ตารางที่ 10 กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีการออกเสียงท้ายภาษาอังกฤษหน่วยเสียง /n/ ในตำแหน่งท้ายพยางค์ได้ถูกต้องจำนวน 487 คำ จากจำนวนทั้งหมด 580 คำ คิดเป็นร้อยละ 83.97 และออกเสียงผิดทั้งหมดจำนวน 93 คำ คิดเป็นร้อยละ 16.03

สรุปและอภิปรายผล

การวิเคราะห์การออกเสียง /p, t, k, m, n/ ในตำแหน่งท้ายพยางค์ภาษาไทยของนักเรียนไทยมุสลิม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม 3 แห่ง จังหวัดปัตตานี จำนวน 58 คน สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างออกเสียงภาษาไทยในตำแหน่งท้ายพยางค์ของหน่วยเสียง /p/ ได้ถูกต้อง จำนวน 568 คำ คิดเป็นร้อยละ 97.93 และออกเสียงผิด จำนวน 12 คำ คิดเป็นร้อยละ 2.07 หน่วยเสียง /t/ ออกเสียงถูกต้อง จำนวน 561 คำ คิดเป็นร้อยละ 96.72 และออกเสียงผิด จำนวน 19 คำ คิดเป็นร้อยละ 3.28 หน่วยเสียง /k/ ออกเสียงถูกต้อง จำนวน 570 คำ คิดเป็นร้อยละ 98.28 และออกเสียงผิด จำนวน 10 คำ คิดเป็นร้อยละ 1.72 หน่วยเสียง /m/ ออกเสียงถูกต้อง จำนวน 573 คำ คิดเป็นร้อยละ 98.79 และออกเสียงผิด จำนวน 7 คำ คิดเป็นร้อยละ 1.21 และหน่วยเสียง /n/ ออกเสียงถูกต้องจำนวน 560 คำ คิดเป็นร้อยละ 96.55 และออกเสียงผิดจำนวน 20 คำ คิดเป็นร้อยละ 3.45 ดังตารางที่ 11

ตารางที่ 11 ผลการทดสอบการออกเสียงพยัญชนะท้ายภาษาไทย ทั้งหมด 5 หน่วยเสียง ของนักเรียนไทยมุสลิม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม 3 แห่ง จังหวัดปัตตานี

หน่วยเสียง	โรงเรียน 1	โรงเรียน 2	โรงเรียน 3	ออกเสียงถูก		ออกเสียงผิด	
	คำ (190)	คำ (190)	คำ (200)	คำ	ร้อยละ	คำ	ร้อยละ
/p/	185	188	195	568	97.93	12	2.07
/t/	183	183	195	561	96.72	19	3.28
/k/	188	186	196	570	98.28	10	1.72
/m/	190	186	197	573	98.79	7	1.21
/n/	187	178	195	560	96.55	20	3.45

กลุ่มตัวอย่างออกเสียงภาษาอังกฤษในตำแหน่งท้ายพยางค์ของหน่วยเสียง /p/ ได้ถูกต้อง จำนวน 17 คำ คิดเป็นร้อยละ 2.93 และออกเสียงผิด จำนวน 563 คำ คิดเป็นร้อยละ 97.07 หน่วยเสียง /t/ ออกเสียงถูกต้องจำนวน 21 คำ คิดเป็นร้อยละ 3.62 และออกเสียงผิด จำนวน 559 คำ คิดเป็นร้อยละ 96.38 หน่วยเสียง /k/ ออกเสียงถูกต้องจำนวน 18 คำ คิดเป็นร้อยละ 3.10 และออกเสียงผิด

จำนวน 562 คำ คิดเป็นร้อยละ 96.90 หน่วยเสียง /m/ ออกเสียงถูกต้องจำนวน 468 คำ คิดเป็นร้อยละ 80.69 และออกเสียงผิด จำนวน 111 คำ คิดเป็นร้อยละ 19.14 และหน่วยเสียง /n/ ออกเสียงถูกต้องจำนวน 487 คำ คิดเป็นร้อยละ 83.87 และออกเสียงผิดจำนวน 93 คำ คิดเป็นร้อยละ 16.03 ดังตารางที่ 12

ตารางที่ 12 ผลการทดสอบการออกเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษ ทั้งหมด 5 หน่วยเสียง ของนักเรียนไทยมุสลิม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม 3 แห่ง จังหวัดปัตตานี

หน่วยเสียง	โรงเรียน 1	โรงเรียน 2	โรงเรียน 3	ออกเสียงถูก		ออกเสียงผิด	
	คำ (190)	คำ (190)	คำ (200)	คำ	ร้อยละ	คำ	ร้อยละ
/p/	4	6	7	17	2.93	563	97.07
/t/	9	4	8	21	3.62	559	96.38
/k/	5	5	8	18	3.10	562	96.90

ตารางที่ 12 ผลการทดสอบการออกเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษ ทั้งหมด 5 หน่วยเสียง ของนักเรียนไทยมุสลิม
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม 3 แห่ง จังหวัดปัตตานี (ต่อ)

หน่วยเสียง	โรงเรียน 1	โรงเรียน 2	โรงเรียน 3	ออกเสียงถูก		ออกเสียงผิด	
	ค่า (190)	ค่า (190)	ค่า (200)	ค่า	ร้อยละ	ค่า	ร้อยละ
/m/	137	177	154	468	80.69	111	19.14
/n/	149	149	189	487	83.97	93	16.03

การออกเสียงพยัญชนะท้ายภาษาไทย พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจังหวัดปัตตานีทั้งสามโรงเรียน เพศชายและเพศหญิงรวมกันออกเสียงพยัญชนะท้ายภาษาไทยถูกต้องมากกว่าเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษ ดังตารางที่ 13 โดยมีลำดับ

ในการออกเสียงถูกต้องจากมากไปหาน้อย ดังนี้
ภาษาไทย ได้แก่ [m] 98.79% [k] 98.28% [p] 97.93%
[t] 96.72% [n] 96.55%
ภาษาอังกฤษ ได้แก่ [n] 83.97% [m] 80.69% [t] 3.62%
[k] 3.10% [p] 2.93%

ตารางที่ 13 แสดงค่าร้อยละของการออกเสียงถูกต้อง ทั้ง 5 หน่วยเสียงของภาษาไทยและภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยมุสลิม
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม 3 แห่ง จังหวัดปัตตานี

เสียงทดสอบ	[p]	[t]	[k]	[m]	[n]	ทุกเสียงรวมกัน
ภาษาไทย	97.93	96.72	98.28	98.79	96.55	97.65
ภาษาอังกฤษ	2.93	3.62	3.10	80.69	83.97	34.86

สำหรับการออกเสียงผิดมีจำนวนการออกเสียงผิดในภาพรวมพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ออกเสียงกักท้ายพยางค์ภาษาอังกฤษผิดเป็นเสียงที่ใกล้เคียงกับเสียงเป้าหมาย และน่าจะมีสาเหตุของการออกเสียงผิดจากการถ่ายโอนเสียงที่มีในระบบภาษาแม่ คือ ในการออกเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษที่ต้องมีการปล่อยลม จะออกเสียงผิดโดยไม่มีการ

ปล่อยลมเหมือนกับการออกเสียงในระบบเสียงภาษาแม่ หน่วยเสียงที่นักเรียนกลุ่มตัวอย่างออกเสียงผิด มากที่สุด ได้แก่ หน่วยเสียง [p], [t] และ [k] ในภาษาอังกฤษ ซึ่งนักเรียนออกเสียงผิด ร้อยละ 97.07, 96.38 และ 96.90 ตามลำดับ ดังตารางที่ 14

ตารางที่ 14 แสดงค่าร้อยละของการออกเสียงผิด ทั้ง 5 หน่วยเสียงของภาษาไทยและภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยมุสลิม
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม 3 แห่ง จังหวัดปัตตานี

เสียงทดสอบ	[p]	[t]	[k]	[m]	[n]	ทุกเสียงรวมกัน
ภาษาไทย	2.07	3.28	1.72	1.21	3.45	2.35
ภาษาอังกฤษ	97.07	96.38	96.90	19.14	16.03	65.10

ผลจากการวิจัยในภาพรวมทั้งหมด แสดงให้เห็นว่าการออกเสียงพยัญชนะท้ายของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจังหวัดปัตตานี เป็นไปตามทฤษฎีการวิเคราะห์เปรียบเทียบต่าง (contrastive analysis) ตามที่ Lado (1957) และ James (1980, 1998) กล่าวไว้ว่า

ในการเรียนภาษาที่สองนั้น ถ้าภาษาที่เรียนมีความแตกต่างจากภาษาแม่ ผู้เรียนจะประสบปัญหาในการเรียนมาก และจะนำความเคยชินในระบบภาษาแม่ ไปใช้กับภาษาเป้าหมาย ผลการวิจัยนี้สนับสนุนคำกล่าวของ Lado และ James เนื่องจากการออกเสียงตำแหน่งท้ายพยางค์ภาษาอังกฤษ

โดยเฉพาะเสียง [p] [t] และ [k] ที่มีลักษณะการออกเสียงที่ต้องปล่อยลม (release burst) เป็นลักษณะการออกเสียงที่ไม่มีในระบบภาษามลายู นักเรียนส่วนใหญ่จึงยังคงนำการออกภาษามลายูเข้ามาเปรียบเทียบกับภาษาเป้าหมาย ทำให้การออกเสียงของนักเรียนยังผิดอยู่ แต่ในขณะเดียวกัน การออกเสียงพยัญชนะท้ายภาษาไทย กลับพบความผิดพลาดในการออกเสียงเพียงร้อยละ 2.35 เนื่องจากภาษาไทยมีลักษณะการออกเสียงท้ายเหมือนภาษามลายูตรงที่ไม่ต้องมีลักษณะการปล่อยลมออก

ส่วนการออกเสียงผิดของนักเรียนเป็นการออกเสียงผิดที่มีกฎ ตามทฤษฎีการวิเคราะห์เปรียบเทียบ คือ เปรียบสัทลักษณะแสดงคุณสมบัติเฉพาะของเสียงในระบบภาษากับสัทลักษณะของเสียงภาษาเป้าหมาย เสียงใดมีสัทลักษณะเหมือนกันในทั้งสองภาษา นักเรียนจะออกเสียงได้ถูกต้อง ส่วนเสียงอื่น ๆ ที่มีสัทลักษณะต่างกัน นักเรียนจะเลือกเสียงในภาษาแม่ที่มีสัทลักษณะต่างกันอย่างน้อยที่สุดมาออกเสียงแทน โดยคำนึงถึงสัทลักษณะแสดงฐานกรณ์ที่เหมือนกันเป็นสำคัญ อย่างไรก็ตามผลจากการวิจัยครั้งนี้ไม่สามารถนำมาเป็นบรรทัดฐานของการออกเสียงของนักเรียนส่วนใหญ่ได้ เนื่องจากเป็นเพียงกรณีศึกษานักเรียนเพียงกลุ่มเดียว แต่อาจจะเป็นพื้นฐานที่สำคัญต่อการวิจัยกลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ ที่มีจำนวนมากต่อไป

■ ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยพบว่า งานวิจัยนี้มีข้อจำกัดในการวิจัยและยังไม่ได้ครอบคลุมตัวแปรอีกหลายประการ และยังมีประเด็นที่ควรศึกษาเพิ่มเติมเพื่อให้การวิจัยการออกเสียงของนักเรียนโรงเรียนไทยมุสลิมมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น และขอเสนอแนวทางการวิจัยต่อ ดังนี้

1. ศึกษาการออกเสียงพยัญชนะท้ายภาษาไทยและภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยมุสลิม โดยเพิ่มจำนวนการเก็บกลุ่มตัวอย่างจากนักเรียนในแต่ละระดับชั้นการศึกษา
2. ศึกษาการออกเสียงพยัญชนะท้ายภาษาไทยและภาษาอังกฤษของครูผู้สอน เพื่อศึกษาสภาพการเรียนการสอนของนักเรียนไทยมุสลิมในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม
3. ศึกษาการออกเสียงพยัญชนะท้ายภาษาไทยและภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยมุสลิมของโรงเรียนอื่น ๆ ในพื้นที่เพื่อการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียน
4. ศึกษาการออกเสียงพยัญชนะท้ายภาษาไทยและภาษาอังกฤษของนักเรียนเสียงอื่น ๆ เพิ่มเติม

ผู้วิจัยหวังว่า ผลการวิจัยในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อโรงเรียนที่ทำการวิจัย สามารถใช้เป็นฐานสำหรับการวิจัยต่อยอดเพื่อขยายผล และเพื่อการพัฒนาศักยภาพการเรียนการสอนในการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยมุสลิมในโรงเรียนสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ต่อไป

■ เอกสารอ้างอิง

- นิเลาะ แวอุเซ็ง, ผ่องศรี วาณิชยศุภวงศ์, อิบราเฮ็ม ณรงค์รักษาเขต, อะห์มัด ยี่สุนทร, และ มูฮามัดรูยานี บากา. (2552). การจัดการศึกษาโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้. *วารสารสงขลานครินทร์ ฉบับสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์* 15(5), 739-765
- พัชรพร รัตนโรภาส. (2553). *รายงานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน: สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอน วิชา ENG321 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมวลชน สาขาวิชาภาษาอังกฤษสื่อสารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน). (2553, พฤศจิกายน). *วิกฤตการศึกษาไทย*. สืบค้นจาก <http://www.niets.or.th/uploadfiles/uploadfile/9/c81018b6821449c3c4e963956228c8d5f.pdf>
- _____. (2556, เมษายน). *ค่าสถิติพื้นฐานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน (O-NET) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2556*. สืบค้นจาก <http://www.onetresult.niets.or.th/AnnouncementWeb/Notice/FrBasicStat.aspx>
- สุวิไล เปรมศรีรัตน์, สาเหอับดุลเลาะ อัลยูฟรี, แวมายี ปารามัล, มิรินต้า บูรรุ่งโรจน์, ยูเนียนสาสมิต้า สาเมาะ, รุสดี มาซอ, และ สรัญญา กฤษณานูวัตร. (2552). *รายงานการวิจัยการพัฒนานโยบายการเรียนการสอนภาษาไทยในจังหวัดชายแดนภาคใต้*. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดีการพิมพ์.
- Internet World Stats. (2013, December). *Top ten languages used in the web*. Retrieved from <http://www.internetworldstats.com/stats7.htm>
- James, C. (1980). *Contrastive analysis*. London: Longman.
- Lado, R. (1957). *Linguistics across cultures: Applied linguistics for language teachers*. Michigan: The University of Michigan Press.
- _____. (1998). *Errors in language learning and use: Exploring error analysis*. New York: Longman.
- UNESCO. (2015, August). *10 most widely spoken languages in the world*. Retrieved from <http://www.themost10.com/widely-spoken-languages-in-the-world>